

<https://www.projectcensored.org/how-swedish-love-for-the-us-turned-deadly/>

Inbäddade länkar är från originalartikeln.

Maskinöversatt:

Eleanor Goldfield är en svensk-amerikansk kreativ radikal, journalist och filmare som växte upp i både USA och Sverige, och för närvarande delar sin tid mellan sina två hemländer. Hon bidrar med fotojournalistik och tvåspråkig journalistik (på engelska och svenska) till publikationer över hela USA och internationellt. För närvarande är Eleanor medvärd för Project Censored Show på Pacifica Radio med Mickey Huff och podcasten Common Censored tillsammans med Lee Camp. Hennes skrifter, musik, film och konst finns på artkillingapathy.com

Generellt sett älskar svenskar verkligen USA.

Och jag menar inte bara, åh, vi älskar Brad Pitt-filmerna och de nyckfulla bilderna av Sunset Blvd (som för övrigt är mycket mindre nyckfull i verkligheten). Nej, jag menar att svenskar verkligen älskar hela det propagandiserade förpackade-med-en-blodig-båge-på-toppen USA. Det finns mer än ett fåtal barer och restauranger med cowboystema i Stockholm. Helvete, det finns till och med en TGI Friday. Vissa butiker strävar efter att bara sälja amerikanska varor, vilket i slutändan innebär att de säljer poptårter och jordnötssmör. Yngre svenskar kommer att ta till sig amerikansk slang och vika in den i sina svenska meningar lika obekvämt som man kan försöka passa in en TGI Friday's i en kullerstens- och trädkantad strandpromenad. De älskar Obama och hatar Trump. Och de kommer att titta på med misstro när jag drar ut min tvällåda och drar på deras höga missuppfattningar genom en depressivt realistisk lista över alla amerikanska missförhållanden: ingen gratis sjukvård, ingen gratis dagis, ingen semester (även obetald), ingen gratis college, [ojämlig inkomst](#) värre än det imperialistiska Rom, svältlönejobb, absurda hyror och bostadspriser, och den största och mest våldsamma imperialistiska militär som världen någonsin skådat.

Nu brukade det vara så att den sista punkten möttes av en del nickande och till och med röstsamtycke. Särskilt under Bush-åren var svenskar ofta angelägna om att påpeka vilket slöseri med utrymme bra ole "Dubya" var, men att, naturligtvis, demokrater var coola. På sistone har det dock kommit en viss återhämtning. De växlar vanligtvis obehagligt och erbjuder ett "Men Ryssland!" innan de återvänder till deras läckra svenska bakverk. De är inte glada över de fakta jag just har slängt in i deras eftermiddagsuppehåll men känner att de hårda verkligheterna i livet i USA bara är lite mindre viktiga och mindre fruktansvärda än Rysslands onda mål om världsherravälde. Det är nästan skrattretande absurt, men det som dämpar min skrattreflex mer än något annat är insikten att dessa svenskar verkligen är rädda – att de tror att det är mer troligt att Ryssland kommer att invadera dessa röda stugkantade stränder än att USA ägnar sig åt ett sadistiskt våldsamt imperialistisk svanesång, som tar ner alla och alla med den.

För att vara rättvis så växer svenskar upp med mer än en hälsosam dos rädsla runt Ryssland. Faktum är att Sverige och Ryssland (i de olika upprepningarna av dessa nationalstater) har tittat på varandra och kommit ihop sedan omkring år 1200. När jag växte upp på 1980- och 90-talen var det en vanlig skämt att höra om ryska U-båtar som darrar runt små öar i Stockholms skärgård. De kan invadera när som helst! Men det gjorde de inte. Och det kommer de inte. Vid denna tidpunkt visar krigskristallkulan mer sannolikt att USA drar Sverige in i sin virvel av oändliga krig, kastar upp militärbaser på tidigare orörda öar och skickar svenska kroppar inpackade i björk tillbaka till fastlandet. Ironiskt nog är det som denna svenska rädsla går mot det exakta resultatet den hoppas undvika: död och förstörelse. Död och

förstörelse i händerna på den som vi hoppats skulle vara vår beskyddare: cowboyen, den grubblande men sexiga ensamvargen i Brad Pitt-stil, den jordnötssmörsätande farbror Sam.

Det som drev Sverige att komma så här långt in i en så skruvad övergreppsrelation med USA-imperiet är en längre diskussion och faktiskt forskningsprojekt. Men det är uppenbart att det som började som en kulturell fascination övergick till ett farligt politiskt partnerskap. Även om Sverige var officiellt neutralt i USA:s infall i Mellanöstern, skickade Sverige [trupper](#) till Afghanistan som en del av den NATO-ledda militärkampanjen. Vad är det du säger? Sverige var inte en del av [NATO](#) (North Atlantic Treaty Organisation) då? Du har rätt. Men varför låta något så litet som NATO-medlemskap stå i vägen för att hjälpa en vän?! Långt innan det officiellt gick med i Nato hade Sverige faktiskt varit en mycket aktiv partner: tillåtit Nato militära övningar i Sverige, delta i Nato-möten, skicka trupper och, naturligtvis, skicka vapen. I en [rapport från 2005](#) listade Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) Sverige som en av de tio största globala vapenexportörerna och noterade vidare att Sverige inte rapporterar om olika vapenexporter, såsom missiler och missiluppsskjutare, vilket gör det svårt att bedöma exakt hur mycket vapen de verkligen exporterar. Denna ranking är ännu mer imponerande (på ett grovt sätt) när man betänker det faktum att Sverige har en befolkning på 10,5 miljoner. New York City Metro-områdets befolkning är 18,8 miljoner. Låt aldrig någon berätta för dig att du är för liten för dina stora våldsamma drömmar!

Och trots lagstiftning som syftar till att stoppa vapenexport till nationer fulla av kränkningar av mänskliga rättigheter som Saudiarabien, försåg Sverige från och med 2021 fortfarande [saudierna med vapen](#) för deras pågående folkmord i Jemen. Kriget där är naturligtvis till stor del möjligt tack vare USA:s stöd, och mellan 2015-2019 [växte USA:s vapenexport](#) med 23 procent, varvid hälften av vapenexporten gick till Mellanöstern och hälften av dem gick enbart till Saudiarabien. Samtidigt minskade Rysslands stora vapenexport med 18 procent mellan 2010–14 och 2015–19. Och medan Ryssland förblev tvåa i den globala vapenexporten, var de hela 76 procent efter Uncle Sam. Helvete, hela det här Rysslands försök att ta över världens berättelse börjar tappa greppet när man tittar på fakta. Men vad är enbart fakta inför den överväldigande känslan av rädsla? Vilken skillnad gör det att det amerikanska imperiet är värd för cirka 800+ militärbaser runt om i världen medan Ryssland är värd för ett tjugotal? Varför bry sig om den viktiga historien kring NATO, t.ex. att Ryssland faktiskt ville gå med men blev inboxad eller att NATO lovade att [inte expandera](#) öster om Tyskland och nu omfattar större delar av jordklotet långt bortom Nordatlanten? Varför räkna med den duh-inducerande slutsatsen att om Ryssland skulle invadera Sverige skulle hela världen träda in oavsett Nato – om inte av någon annan anledning, för att rädda IKEA? Varför överväga [den USA-stödda kuppen](#) i Ukraina som lyfte nynazister och marionetten Zelenskij till makten? Varför låta en detalj som att västvärlden målmedvetet [dödar en potentiell fredsuppgörelse](#) mellan Ukraina och Ryssland komma i vägen för dig att flagga med den ukrainska flaggan med nazisternas Azov-beteckningar? Eller hur USA kan ha varit med om att [spränga NordStream](#) pipeline (en direkt krigshandling), eller ooh, jag vet, vad sägs om att Zelensky dyker upp via Zoom på New York Stock Exchange för att meddela att Ukraina är öppet för affärer (ni vet, den typen av [affärer](#) som urholkar ett land och gör, typ, tio personer väldigt, väldigt rika)!

Enkelt uttryckt valde Sverige att inte bara alliera sig med USA utan att gå in i en döds Kult som drivs av amerikanska imperialistiska intressen snarare än att konfrontera sina egna farhågor om Ryssland och folks farhågor om den amerikanska imperialismen. Och för att vara säker, det finns farhågor – eller åtminstone fanns det. En internationell [Gallup-undersökning](#) från 2013 visade att människor i sextiofem länder överväldigande kände att USA är det största hotet mot freden i världen. Ungefär samtidigt, 2014, var också svenskarna [överväldigande emot](#) att gå med i Nato. Spola framåt till 2023 och siffrorna har i stort sett vänt: 56 procent mot att gå med i Nato 2014 mot 62 procent för att gå med i Nato i maj 2023. Detta är propagandans kraft. Det här är spelet som svenska politiker har spelat i mer än ett decennium, och faktiskt även efter att kriget i Ukraina började kampanjade svenska politiker i valet 2022 mot att gå med i Nato. Inte ens då litade etablissemangen inte på att folket skulle rösta på

en ivrig amerikansk imperialistisk sykofant. Men tyvärr, vi kommer aldrig att få veta om folket i slutändan skulle ha röstat för att vara en nation av sycophants eftersom NATO-medlemskap aldrig ställdes upp för omröstning, en fråga som den svenska journalisten Kajsa Ekis Ekman med rätta lyfte fram som odemokratisk och djupt oroande. Ekman påpekar att det var en folkomröstning för att gå med i EU, utan tvekan en omröstning av mindre betydelse eftersom den inte innebar potentialen för globalt krig och blodbad. Hon skriver att EU-folkomröstningen fick folk att utbilda sig i frågan. Folk höll studiegrupper och möten och delade ut pamfletter. Det diskuterades i skolor, arbetsplatser, barer och hemma. Folk ville vara kunniga när de gick till valurnorna. Och kanske ligger det främsta skälet till att det aldrig blev en folkomröstning i Nato. Om folk verkligen kände till Natos historia, och de nuvarande och framtida målen, skulle de bli förfärade över möjligheten att gå med.

Bland Natos framtida mål när det gäller Sverige finns det många anledningar till att svenskar skulle vilja springa så fort de kunde från ett NATO-medlemskap. Från och med 2022 [spenderar](#) Sverige ungefär 1,3 procent av sin BNP på militära utgifter, cirka 7,7 miljarder dollar. Nato kräver att medlemsländerna lägger 2 procent av BNP på så kallat försvar. Det är en enorm ökning av militärutgifterna för vårt lilla land. Och som fredsaktivisten och tidigare amerikanska arméns överste Ann Wright påpekade i en [intervju nyligen](#) på Project Censored Show: "Varje krona som går till Nato och militären är en krona som tas från utbildning, hälsa, utveckling av infrastruktur. Det faktum att det inte finns upplopp på gatorna förbryllar mig. Eftersom det är en direkt korrelation: ju mer du lägger in i militären... desto mindre kommer folket i landet att ha för sina grundläggande mänskliga behov."

Sverige är inte på något ställe att dra från grundläggande mänskliga behov. Trots en härlig global image som ett socialistiskt underland är Sverige långt ifrån det. Jag har tagit upp min tvållåda om detta förut (se, jag är en lika opportunist när det gäller att slå mot båda mina hemländers politik) både på Dr [Richard Wolffs](#) show och i skrift för [MintPress News](#). Kort sagt, Sverige är lika ivrigt att engagera sig i den mördande kapitalismen som det är i USA-imperialismen. Människor kämpar, och vad de verkligen behöver är ett lyft för allt från sjukvården till kollektivtrafiken till skolor. Genom att gå med i Nato kommer dessa behov sannolikt att försvinna.

Och när det gäller en vacker global image, trots att det är en stor vapenexportör, har Sverige länge varit känt som en neutral nation – stolt stoltserad med mer än tvåhundra år av "neutralitet" i globala konflikter (jag sätter neutralitet inom citattecken eftersom, som historikern Howard Zinn påminde oss en gång om att det inte går att vara neutral på ett tåg i rörelse). Sverige har också ett fantastiskt rykte för att skydda mänskliga rättigheter. Men genom att gå med i en döds Kult via bakdörrsaffärer med sådana som den turkiske presidenten Recep Tayyip Erdoğan, har Sverige sparkat sig själv från varje moralisk höjdpunkt som det någonsin känt sig rätt att stå på. Kurdiska flyktingar i Sverige har redan känt av whiplash med många som rapporterat trakasserier, stängda bankkonton, arresteringar och utvisningar. Den svenske kurdiska representanten [Hakan Cifci sa](#) att Sveriges affärer med Turkiet innebar ett öppet stöd för den turkiska regeringens "kränkningar av de mänskliga rättigheterna, krigsförbrytelser, gränsöverskridande operationer, utomrättsliga mord, fängslade av tusentals politiker, journalister, akademiker, aktivister och aktivister. stängningen av hundratals institutioner och medianätverk." Medan ryktet om människorättsledaren och det neutrala paradiset i bästa fall blåstes upp, kommer alla återstående ansträngningar att stödja mänskliga rättigheter och legitim fred över hela världen att kraftigt hämmas av Sveriges NATO-medlemskap.

Mer konkret kommer Sverige att drabbas av Nato-alliansen på sätt vi ännu inte kan mäta. För det första förväntas NATO-medlemmar ha militärövningar, förvaring och till och med baser i sina länder. Sverige har redan hållit militära övningar, framför allt längst i norr, närmast Ryssland, och på ursprungssamernas land, som Sverige bryr sig nästan lika lite om som jemenitiska barn. Det har varit en del protester om förstörelsen av dessa arktiska länder, men för att vara ärlig, mycket mindre än vad det skulle vara om vi pratade om såg Gotland. Gotland, en vacker ö utanför Sveriges östra kust, är en

juvel i både svensk kultur och turism. Hur skulle du vilja ha en massiv NATO-bas bland dina sandstränder och slingrande skogsstigar? Eller vad sägs om ett kärnkraftslager?

Och så till sist, det är de mänskliga kostnaderna. Känd som värnplikt har Sverige obligatorisk militärtjänst vilket innebär att om Sverige (eller i det här fallet Nato) behöver soldater kan vilken som helst berättigad svensk kallas att tjänstgöra. I en spetsig illustration av detta visar en tecknad serie av den svenska organisationen [Tecknaruppropet](#) en person som grips av Natos hand och tvingas att slåss, med texten: "Vems syskon, barn och vänner kommer att skickas till utländska frontlinjer?" På nästa bild håller NATO-handen en soldat i position och riktar ett gevär mot rädda människor: "Vems syskon, barn och vänner kommer att döda eller dödas?"

Som barn till det amerikanska imperiet i mitten av 30-talet vet jag att jag inte är ensam om att ha mer än en handfull vänner som sögs in i militären och på många sätt aldrig kom ut. Som en veteranvän sa till mig en gång, "Jag har överlevandes skuld, men jag är också svartsjuk. Ibland verkar det som att det bara hade varit lättare att dö där borta." Han dog av självmord två år senare. En hel generation människor som dödades, tog livet av sig eller kommer att leva med outhärdliga ärr både fysiska och känslomässiga – bara för att stärka USA:s hegemoni i oändliga krig. Det skulle jag inte önska någon annan nations befolkning. Dessutom skulle jag inte önska att någon annan nation skulle bli utsatt för det terroristiska våldet.

Om svenskar kunde och hade kunnat överväga dessa fakta inför en folkomröstning finns det inte en snöbollschans i helvetet att vi skulle läsa om Sveriges NATO-medlemskap. Det kan till och med finnas en chans att svenskar skulle se på USA utan glimten av Hollywoods Top Gun-flygare och se detta imperium för vad det verkligen är. Medan jag tjarar på mina medsvenskar, tror jag att vi på det hela taget är bra människor, och jag tror likaså på mina USA-medborgare, och faktiskt alla människor runt om i världen som fångas under stöveln av ett förtryckande system som de de propagandas till att respektera och avguda. Jag vill också poängtera att det finns de i Sverige som är ute på gatan, som har varit ute på gatan (hatten av t.ex. för [Nej till NATO](#)). Men det räcker inte. Det är mycket mindre än tillräckligt, och om de hemska sakerna jag nämnde ovan ska undvikas måste mina medsvenskar verkligen skärpa det.

De säger att i informationsåldern är okunskap ett val. Det finns en viss nyans, men när det gäller de flesta svenskar som har tillgång till tid, alternativa nyheter och verktygen för att forska, är okunnighet inte bara ett banalt val, det är ett dödligt. Det kan vara för sent att ta tillbaka mycket av den dumhet som Sverige har ägnat sig åt i syfte att imponera på Uncle Sam. Men det är inte för sent att dra tillbaka. Det är inte för sent att inse att vi alla är genomsyrade och marinerade i den västerländska imperialismens propaganda, och ju längre vi simmar i den, desto närmare kommer vi att dränka världen i detta giftiga slam av rädsla och våld. Det är inte för sent att konfrontera dessa rädslor för en rysk invasion och inse att de är dumma. Det är inte för sent att stå i opposition till det amerikanska imperiet. Det är inte för sent att inse att en hållning mot Nato och krig inte är en hållning för Putin.

Kom igen gott folk, vi kan göra två saker samtidigt. Man kan ogilla Putin samtidigt som man inser att han inte har något intresse av att invadera Sverige för att komma åt vår kaviar i tuber, renkorv och jäst sill (de två första är faktiskt riktigt bra). Det är inte för sent att sprida ordet, utbilda sig och som överste Wright noterade, ge sig ut på gatorna. Vi ses där.
